

det jo altid kunne være Fisserne til stor Nytte, og det vil jo, naar Baadene ere udenfor, kunne gaa ud og trække dem ind. At Lyborønkanalen har en ikke ringe Betydning for Fisserne, det fremgaar af bestemte Udtalelser, jeg har fra Rutterfisserne, der høre hjemme i Lemvig, og som have Baade derude. De udtale meget bestemt, at Lyborønkanalen har gavnnet dem meget. Kanalen har altsaa Betydning for Fisserne, ogjaa i den høist mangelfulde Tilstand, hvori den er, og naar den bliver forbedret, som der nu er Udsigt til, vil det blive langt anderledes og langt bedre. Og jeg tror derfor, at man gjorde klogere i ikke alene at henvende sin Opmærksomhed derpaa, men ogsaa paa at gøre, hvad der er muligt for at forbedre Forholdene der. Naar det kunde lykkes at faa dem forbedrede i den Retning, jeg har tilladt mig at antyde, er jeg vis paa, at man har gjort for Skibsarten og Fisserne derude, hvad der kan gøres, og saa vil man for en Udgift, som er overkommelig og ikke kan anstrenge vore Finanser i nogen særlig Grad, have forbedret Forholdene saaledes, at det ogsaa fra vor Side kan forsvares. Hvis man saa siden faar Raad til at gaa videre der eller andetsteds, er det en anden Sag, men foreløbig tror jeg, at man kan berolige sig med, hvad der dels er og dels vil blive gjort, og hvad der, efter hvad jeg har antydet, kan gøres.

Alberti: J og for sig maatte det ligge mig meget nær at bevare de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bojssen) og i Særdeleshed fra den ærede gamle Herre fra Hornslet, men der er nu gaaet saa lang Tid hen, og dette Mellemrum af Tid er blevet udfyldt med en saa alsidig og udførlig Forhandling om en Række saaglige Spørgsmaal, at det i alt Fald for Øjeblikket ikke forekommer mig at være aldeles paatrængende nødvendigt for mig at komme ind paa almindelige politiske Betragtninger. Naar jeg har taget Ordet, er det kun for at berøre et saagligt Spørgsmaal. Desværre er den højtærede Indenrigsminister ikke til Stede, formentlig forhindret ved sine Funktioner oppe i Landstinget, men jeg haaber, at han gennem Rigsdagstidenden maa erfare det Spørgsmaal, jeg har i Sinde at stille. Naar jeg, da jeg havde Ordet i Onsdags i forrige Uge, ikke kom ind paa denne Sag, var det, fordi jeg, efter hvad der er slet i Sommerens Løb, og som har sat Sindene i Bevægelse i vide Kredse, ja, jeg kan godt sige hele Landet over, betragter det som en Selvfølge, at dette vil give Anledning til et

Lovforslag fra den høje Regerings Side. Men da den højtærede Røntgenpræsident vistnok i Fredags holdt sin Programtale, nævnedes han jo som Ministeriets Program af Lovforslag, som vare forelagte i begge Tingene, og deraf kunde man mulig drage den Slutning, at Programmet for indværende Rigsdagssamling allerede nu var skarpt afgrænset. Jeg vil haabe, at det ikke er Tilfældet; men det er denne Frygt, som har bragt mig ind paa at udtale mig om det Spørgsmaal, jeg vil nævne, og det var da dette, om den høje Regering, og da særlig den højtærede Indenrigsminister, ikke paatænter at forelægge et Lovforslag, sigtende til at sikre en betryggende Ledelse af Sparekasser, Brandforsikringsforeninger, Brugsforeninger, Produktionsforeninger og lignende mer eller mindre kooperative Selskaber. Det, som er kommet frem i den forløbne Sommer, turde vise, at vi her ere ind paa et Omraade, hvor den bestaaende Lovgivning har aabenbaret saa iøjensaldende Mangler, at det turde være paa høje Tid at faa dem udfyldte. Vi have ganske vist for Sparekassernes Vedkommende Sparekasseloven, og for enkelte af de andre Selskabers Vedkommende er der enkelte Forslag i det foreliggende Udkast til Næringsloven; men ingen af Delene forekomme mig, efter hvad der er kommet frem, at kunne være tilstrækkelig. Ganste vist skal det være langt fra mig at undertende den Betydning, som Sparekasseloven har haft; jeg tror, at det maa erkendes, at Bestemmelserne i Sparekasseloven have virket i Retning af en klarere og bedre Regnskabsopgørelse, end den man kendte, før denne Lov kom frem. Heller ikke Sparekassenspektørens Virksomhed er helt uden Betydning; men man maa jo der ogsaa se hen til, at Sparekassenspektøren har 5—6—700 Sparekasser at gennemgaa, saaledes at man aldeles ikke derigennem kan faa fuld Betryggelse for, at alle Sparekasserne ere ledede paa en sikker og forsvaerlig Maade. Og hvad de andre Selskaber angaa, har man jo endnu slet ingen eller saa godt som ingen Betryggelse gennem Lovgivningen. Nu kunde man jo naturligvis sige: Ja, lad det være hver enkelt Sparekasses og hvert enkelt Selskabs egen Sag, lad enhver seje for sin Dør, lad enhver inden for sit Omraade holde god Orden, holde Sagerne i den rette Form og ikke bryde sig om, hvad der foreligger i andre Sparekasser og i andre Selskaber. Men jeg tror, at man ved nærmere Overvejelse hurtigt vil komme paa det rene med, at saaledes kunne vi ikke se Sagen. Thi det er jo ganske sikkert Tilfældet, og det har jo ogsaa vist sig, at naar